

การนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี

ผศ.อาธิ ครูศากยวงศ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาคุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง ศึกษาระดับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ เปรียบเทียบการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ศึกษาปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปที่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ และศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ผสมผสานกับเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ทดสอบเครื่องมือ 40 ตัวอย่าง ได้ค่าความเที่ยง 0.9474 เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม 1,200 ตัวอย่าง

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

และเก็บแบบสัมภาษณ์ จำนวน 90 ตัวอย่าง ด้วยวิธีเฉพาะเจาะจงและพบปะโดยบังเอิญ สถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ทดสอบอัตราส่วน ด้วย F-test และทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยค่าไคสแควร์ เก็บตัวอย่างกลุ่มประชากรตัวอย่าง จังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี จาก 3 จังหวัด 25 อำเภอ 50 ตำบล และ 50 หมู่บ้านเพื่อการวิจัยผลการวิจัยมีดังนี้

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนในการศึกษาคั้งนี้ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า นับถือศาสนาพุทธ เป็นโสด มีจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู 3-4 คน ประกอบอาชีพนักเรียน นักศึกษา พนักงาน ลูกจ้าง เกษตรกรรม มีรายได้รวมเฉลี่ยเดือนละ 3,001-5,000 บาท ขนาดการถือครองที่ดินมากกว่า 5 ไร่ ไม่มีที่ดินของตนเอง ร้อยละ 47.25 เป็นคนในพื้นที่โดยกำเนิด และไม่ได้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม

2. ระดับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมประกอบด้วยมิติ 5 ด้าน ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มิติด้านเทคโนโลยีและมิติด้านจิตใจ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มจังหวัดมีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60

3. ผลเปรียบเทียบการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ จังหวัดชุมพรมีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดมากกว่าจังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่จังหวัดระนองมีการนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจมากกว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ที่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด ผลการทดสอบพบว่า อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และการประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ส่วนปัจจัยด้าน เพศ การนับถือศาสนา จำนวนบุคคลในครอบครัว ระดับรายได้ การถือครองที่ดิน ภูมิฐานะ และตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

Abstract

This is a research of applying the royal initiative about Sufficiency Economy in developing the economy of Chumporn, Ranong and Suratthani provinces with the purpose of studying general personal characteristics of sample population, their level of applying the sufficiency economy principle, comparing the application of the sufficiency economy principle, studying general personal characteristics with relations to applying the sufficiency economy principle, and studying problems obstructing economic development of Chumporn, Ranong and Suratthani provinces according to the principle, and development guidance for sufficiency economy. It was a quantitatively and qualitatively mixed research. Questionnaires and interview forms were used in testing 40 samples for tools. The reliability value is 0.9474. There were 1,200 questionnaire samples and 90 interview samples collected by private and incidental selection. Statistics used were percentage, average, standard deviation, T-Test, one-way ANOVA, ratio test using F-Test, and hypothesis test using Chi-Square Test. Sample population were collected from Chumporn, Ranong and Suratthani – 3 provinces, 25 districts, 50 sub-districts, and 50 villages. The research results are as follows:

1. General Personal Characteristics of the Sample Population: It was found that most representing samples used in this study were female aged between 21-30, had high-school level of education or equivalent, were Buddhists, single,

had 3-4 family dependents, worked as students, employees, agriculturists, had average total income between 3,001-5,000 Baht, possessed land of more than 5 rai. The number of 47.25 percent of them had no their own land. Being inhabitants by birth, they had no social function titles.

2. Level of applying Sufficiency Economy principle: Overall, there were 5 dimensions i.e. economic, social, natural and environmental resources, technological, and mental dimensions. The study results indicate a that Sufficiency Economy has been used in economic development of the group provinces at high level with average value of 3.61 and standard deviation value of 0.60.

3. Comparison of applying Sufficiency Economy principle: Overall, the averages were significantly different at the level of 0.05 i.e. the principle has been adopted by Chumporn in developing the economy in the provinces more than Ranong and Suratthani did, while Ranong adopted it more than Suratthani.

4. Hypothesis Test of General Personal Characteristics of the Samples from the Three Provinces with Relations to the Application of the Sufficiency Economy in Economic Development of the Group Provinces: The testing results indicate that age, education level, marital status and occupation do have relations to Sufficiency Economy adoption, while such factors as gender, religion, number of family members, income level, land possession, domicile, and social function title have no relations to applying the Sufficiency Economy in economic development of the provinces.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยอ่อนแอเหตุเพราะสังคมไทยมิได้สร้างกระบวนการเรียนรู้ให้กับคนส่วนใหญ่ด้วยขาดปัญญา ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ประกอบกับผู้มีโอกาสทางสังคมมักขาดคุณธรรมจริยธรรม

เศรษฐกิจไทยเป็นเศรษฐกิจการเกษตรที่ผลิตแบบพึ่งตนเองตามธรรมชาติ มีอาหารการกินและปัจจัยที่จำเป็นสนองความต้องการของสมาชิกได้ดีพอสมควร การจัดองค์กรทางเศรษฐกิจสังคมมีรูปแบบต่างๆ มีกฎระเบียบ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมที่ทำให้สมาชิกในชุมชนอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข (วิทยากร เชียงกูล, 2548: 45-46)

การพัฒนาเศรษฐกิจแบบแยกส่วนโดยใช้เงินเป็นเป้าหมาย ไม่คำนึงถึงผลเสียที่ตามมา เช่น ทุนด้านน้ำ ดิน ป่าไม้ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมล้วนเป็นต้นเหตุนำไปสู่ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น เกษตรกรซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศพึ่งตนเองได้น้อยลง (สมพร เทพสิทธา, 2548: 2-3) ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ประชาชน

ระบบเศรษฐกิจจากวันนั้นมาถึงวันนี้ยังคงเป็นระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่ครอบงำประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ทำให้เกิดความทุกข์ในชีวิต ความรุนแรงในสังคมและระบบความสัมพันธ์ภาพมาโดยตลอด (อุดมพร อมรธรรม, 2549:1) เนื่องจากประเทศทั้งหลายต่างได้รับการยอมรับว่า ในความเป็นจริงประเทศจำนวนมากไม่มีอำนาจต่อช่องทางเศรษฐกิจรูปแบบการครอบงำก็มีใช้รัฐชาติที่เข้มแข็งโดยตรง (อภิชัย พันธเสน, 2544: 189-190)

ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจทำให้เกิดการตระหนักรู้ว่า เศรษฐกิจแบบค้าขายเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้คนไทยพึ่งตนเองได้ (จรัล

หอมเทียนทอง, 2549: 115-116) ตรงข้ามอาจนำมาซึ่งความเดือดร้อนด้วยซ้ำ แต่ด้วยผลประโยชน์อันฉาบฉวยที่ควบคู่มาพร้อมกับกระแสทุนนิยมที่เชี่ยวแรง ทำให้ผู้กำหนดนโยบายและผู้คนในสังคมส่วนใหญ่ที่อยู่ในกระแสทุนนิยมยินยอมพร้อมใจกันที่จะมองข้ามปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมากับการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทุนนิยมเสรีดังกล่าว (เอกฉัตร สิริสรรรณันต์, 2549: 73)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในฐานะทรงเป็นพระมหากษัตริย์นักพัฒนาที่แท้จริง พระองค์ทรงมีพระราชดำริถึงแนวทางพัฒนาที่จะนำความมั่งคั่งและยั่งยืนมาสู่สังคมไทยนั้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียงทั้งบุคคล ระดับชุมชนและระดับประเทศ (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2549: 284 - 285) อย่างไรก็ตามคนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่าเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องของเกษตรกรในชนบทเท่านั้น แต่แท้จริงแล้วผู้ประกอบการอาชีพอื่นๆ เช่น พ่อค้า แม่ค้า ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ องค์กร สมาคม บริษัท และห้างร้าน สามารถนำแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งนั้น จากที่กล่าวข้างต้นกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ล้วนต่างได้รับผลกระทบจากวิกฤตดังกล่าวไม่แพ้ภูมิภาคอื่นของประเทศ จึงควรนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานีให้รอดพ้นจากภัยที่เกิดขึ้นและยับยั้งได้ด้วยรากฐานทางเศรษฐกิจของตนเองอย่างแท้จริง

โจทย์การวิจัย

1. กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี มีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในบริเวณกลุ่มจังหวัดดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

2. กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี เมื่อทำการเปรียบเทียบในกลุ่มจังหวัดด้วยกัน และระหว่างจังหวัดกับจังหวัดแล้ว แต่ละจังหวัดมีการนำแนวพระราชดำริมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจมากน้อยเพียงใด

3. ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร ตัวอย่างบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี มีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาระดับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี

2. เปรียบเทียบการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี

3. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี

4. ศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงพร้อมแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 มาเป็นแม่แบบในการวิจัยโดยใช้เอกสารของท่านสุเมธ ตันติเวชกุล เป็นหลักในการวิจัย

ซึ่งท่านสุเมธ ตันติเวชกุล อดีตเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นหนึ่งในข้าราชการที่ได้ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปในที่หลายแห่งทั่วทุกภาคของประเทศไทยอย่างใกล้ชิด โดยรูปแบบการวิจัยจะนำแนวพระราชดำริดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ว่ามีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจของตนเองในระดับมากน้อยเพียงใด ประกอบด้วยมิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มิติด้านเทคโนโลยีและมิติด้านจิตใจ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี ปี พ.ศ. 2546 เป็นพื้นที่ทำการวิจัย เป็นการมองถึงการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในมิติ 5 ด้านของกลุ่มจังหวัดว่ามีการพัฒนาในระดับจังหวัด ระดับระหว่างจังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัด โดยเป็นภาครวมว่ามีความร่วมมือกันพัฒนาเศรษฐกิจอยู่ในระดับใด อีกทั้งจะมองถึงความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ว่ามีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจระดับจังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัดมากน้อยเพียงใด

3. ขอบเขตด้านสถิติ การวิจัยครั้งนี้เป็นการนำผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อส่งผลดีต่อประชาชนในพื้นที่ผู้วิจัยจึงไม่ใช่สถิติวิจัยในเชิงลึกเนื่องจากบางครั้งผู้ปฏิบัติหรือประชาชนผู้สนใจเมื่ออ่านแล้วยากต่อการทำความเข้าใจและอาจตีความหมายไปในทางที่ไม่ถูกต้องก็ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิติอย่างง่าย ๆ มาประกอบการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ค่า F-Test และค่าความสัมพันธ์ไคสแควร์เท่านั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร ระนอง และ สุราษฎร์ธานี สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปวางยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดร่วมกัน เพื่อหาแนวทางและมาตรการแก้ไข ปัญหาอุปสรรคของการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด

2. พาณิชย์จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้า จังหวัด องค์กร สมาคม ชมรมกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี สามารถนำผลวิจัยไปวางกรอบแผนแม่บท แผนบูรณาการความร่วมมือการพัฒนาเศรษฐกิจร่วมกัน อย่างเป็นรูปธรรมที่ปฏิบัติได้จริง

3. กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการคลังและกระทรวงสาธารณสุข สามารถ นำผลวิจัยไปปรับใช้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะการเสริมสร้างอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม การปลูกฝังให้รู้จัก การประหยัด การเก็บออม การอดกลั้น การอดทน และการเสริมสร้างสุขภาพอนามัยที่ดีงามในสังคม ด้วยการ ปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหาร ส่วนตำบล เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล สามารถนำผลวิจัยไปเป็นฐานข้อมูล เพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนที่ตนเองรับผิดชอบเพื่อให้ประชาชน เข้าใจเห็นถึงประโยชน์ที่พึงได้รับจากการใช้ชีวิตและให้ ความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นของตนตามแนว ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างจริงจัง

5. นักวิจัย นักวิชาการ นักเรียน นักศึกษาและ ผู้สนใจ สามารถนำผลวิจัยไปทำความเข้าใจและต่อยอด การวิจัยเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างพอเพียง ให้กว้างขวางอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่ผลดีต่อการพัฒนา เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในอนาคต

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการตรวจสอบและค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ หนังสือ ตำรา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า พอมิที่สามารถนำมาอ้างอิงและสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการ วิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยคุณลักษณะทั่วไปของประชากร เพศ อายุ ระดับการศึกษา การนับถือศาสนา การสมรส จำนวน บุคคลในครัวเรือน อาชีพ รายได้ การถือครองที่ดิน ภูมิฐานะ และตำแหน่งทางสังคม มีความสัมพันธ์ต่อ การนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและ สุราษฎร์ธานี

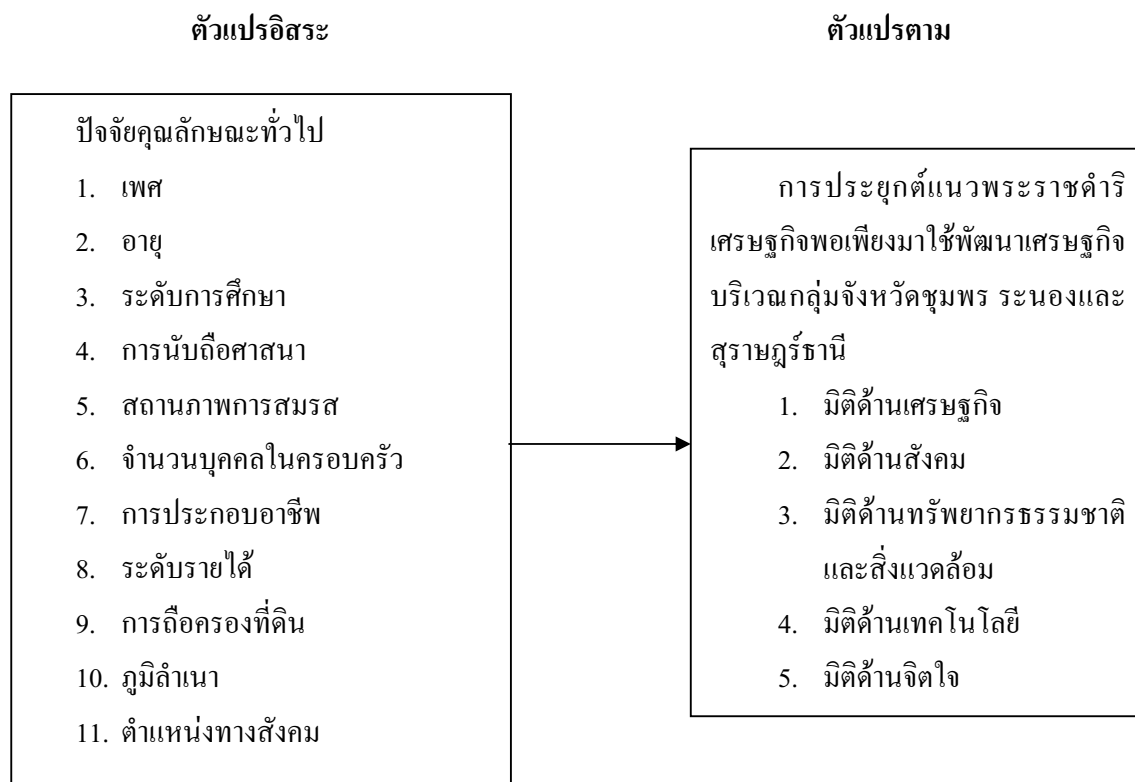
นิยามศัพท์

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การมีเหตุมีผล รู้จักพอ มีภูมิคุ้มกันในตนเอง มีจิตสำนึกเดินทางสายกลางตั้งอยู่ บนพื้นฐานแห่งความพอดี ไม่ละโมภ ไม่ฟุ้งซ่าน ไม่คดโกง รู้จักพอ โดยมีความพอเพียงในมิติ 5 ด้าน ประกอบด้วย มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มิติด้านเทคโนโลยี และ มิติด้านจิตใจ

การประยุกต์ใช้ หมายถึง ระดับการนำแนว พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนา เศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และ สุราษฎร์ธานี ในมิติ 5 ด้าน ซึ่งประชาชนหลากหลาย อาชีพในกลุ่มจังหวัดดังกล่าวเป็นผู้นำแนวพระราชดำริ พอเพียงไปประยุกต์ใช้

การพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การที่ประชาชน ในกลุ่มจังหวัดนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมา ประยุกต์ใช้ในมิติ 5 ด้าน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจตาม แนวเศรษฐกิจพอเพียง

แผนภูมิ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

กลุ่มจังหวัด หมายถึง การรวมตัวของจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกันเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในด้านต่างๆ รวมทั้งเพื่อประโยชน์แห่งการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างกันภายในกลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามมติของคณะรัฐมนตรีช่วงปี พ.ศ. 2546 กลุ่มจังหวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มภาคใต้ตอนบนกลุ่มหนึ่งซึ่งประกอบด้วยจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้วิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนหลากหลายอาชีพ เช่น นักธุรกิจ พ่อค้า แม่ค้า แม่บ้าน ลูกจ้าง รับจ้าง เกษตรกร นักเรียน นักศึกษา ผู้ประกอบอาชีพธุรกิจบริการ บริษัท ห้างร้าน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มูลนิธิ องค์กร สมาคมและสื่อต่างๆ ที่อาศัยหรือทำงานอยู่ในบริเวณพื้นที่กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ช่วงที่ดำเนินการวิจัย ช่วงปี พ.ศ. 2550 ประชากรกลุ่มจังหวัดนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 1,632,509 คน

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร อำเภอ กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2550

จังหวัด	จำนวนประชากร	จำนวนอำเภอ
ชุมพร	481,298 คน	8 อำเภอ
ระนอง	180,787 คน	5 อำเภอ
สุราษฎร์ธานี	970,424 คน	19 อำเภอ
รวม	1,632,509 คน	32 อำเภอ

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2550

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย ข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ ทางด้านกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยนำสถิติจำนวนประชากรจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานีที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ช่วง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ซึ่งมีจำนวน 1,632,509 คน มาเป็นฐานในการคำนวณหาขนาดตัวอย่างเพื่อใช้เป็นตัวแทนประชากรทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดในการหาขนาดกลุ่ม

จังหวัด โดยประชาชนจังหวัดชุมพรมีจำนวนทั้งสิ้น 481,298 คน จังหวัดระนองมีประชากรทั้งสิ้น 180,787 คนและจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีประชากรทั้งสิ้นจำนวน 970,424 คน เนื่องจากทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการคำนวณหาขนาดตัวอย่างกลุ่มประชากรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) โดยมีความผิดพลาดอยู่ที่ 0.05 สามารถแสดงวิธีการคำนวณหาขนาดตัวอย่างเป็นรายจังหวัด

$$\text{สูตรคำนวณ } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

กำหนดให้

- n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้
- N = จำนวนหน่วยประชากรในที่นี่คือจำนวนประชาชนจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี
- e = ค่าคลาดเคลื่อนทางสถิติที่ยอมรับได้ ณ 0.05

- ที่มา : (1) ทาโร ยามาเน่, 1967 : 886
 (2) บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2549 : 14
 (3) ประคอง วรรณสุด, 2542 : 10
 (4) สีน พันธุ์พิณีจ, 2547 : 133
 (5) สุรศักดิ์ อมรรัตน์ศักดิ์, 2550 : 182

การวิจัยครั้งนี้จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยใช้ตัวอย่าง ประชากร 400 ตัวอย่าง จังหวัดระนอง 400 ตัวอย่าง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี 400 ตัวอย่าง รวมใช้ตัวอย่าง ประชากรกลุ่มจังหวัดนี้ทั้งสิ้น 1,200 ตัวอย่าง แทน จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดที่ทำการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเกณฑ์การวัด เครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือแบ่งเป็นสองชุด ชุดแรกเป็น แบบสอบถาม ชุดสองเป็นแบบสัมภาษณ์ สามารถอธิบาย รายละเอียด ดังนี้

1. ชุดแรก แบบสอบถามเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

ตอนที่หนึ่ง เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไป ของประชากรตัวอย่างจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ที่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม

ตอนที่สอง เป็นระดับการนำแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานีในมิติ 5 ด้าน ประกอบด้วย มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มิติด้าน เทคโนโลยีและมิติด้านจิตใจ โดยแต่ละมิติมีข้อคำถาม มิติละ 5 ข้อ ซึ่งข้อคำถามในแต่ละมิติ ผู้วิจัยนำมาตรวจวัด ของลิเคิตสเกลมาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ข้อคำถามในแต่ละมิติ จะมีแนวทางเลือกตอบได้ 5 แนวทาง นั่นคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด สามารถอธิบาย เพิ่มเติมดังนี้

- (1) เลือกตอบมากที่สุด ระดับคะแนนเท่ากับ 5
- (2) เลือกตอบมาก ระดับคะแนนเท่ากับ 4
- (3) เลือกตอบปานกลาง ระดับคะแนนเท่ากับ 3
- (4) เลือกตอบน้อย ระดับคะแนนเท่ากับ 2
- (5) เลือกตอบน้อยที่สุด ระดับคะแนนเท่ากับ 1

ที่มา : บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2549 : 121, 138

จากระดับคะแนนข้างต้นก่อนจะนำไปแปลความหมายค่าเฉลี่ยเพื่อวัดระดับการนำแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณ กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ ทำการกำหนดความหมาย ขอบเขตค่าเฉลี่ย ตามแนวคิด ของ ประคอง วรรณสุด มาประยุกต์ดังนี้

(1) ค่าเฉลี่ยช่วง 4.50-5.00 แสดงว่า มีการ นำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับมากที่สุด

(2) ค่าเฉลี่ยช่วง 3.50-4.49 แสดงว่า มีการ นำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับมาก

(3) ค่าเฉลี่ยช่วง 2.50-3.49 แสดงว่า มีการ นำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับปานกลาง

(4) ค่าเฉลี่ยช่วง 1.50-2.49 แสดงว่า มีการ นำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับน้อย

(5) ค่าเฉลี่ยช่วง 1.00-1.49 แสดงว่า มีการ นำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ที่มา : ประคอง วรรณสุด, 2542 : 73

2. ชุดสอง แบบสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ เป็น เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านความเห็นชอบจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการสัมภาษณ์จากประชากรตัวอย่าง หลากหลายอาชีพในกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและ สุราษฎร์ธานี ในประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นอันเป็น อุปสรรคต่อการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมา ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ พร้อมแนวทางแก้ไข ปัญหาดังกล่าวตามมุมมองของประชากรตัวอย่างในมิติ 5 ด้าน

การทดสอบเครื่องมือ

1) การทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) กล่าวคือ ผู้วิจัยนำเครื่องมือการวิจัยในที่นี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย ครอบคลุมตัวแปรกรอบแนวคิดและแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ช่วยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือพร้อมทำการปรับแก้เครื่องมือทั้งสองชุดตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2) การทดสอบความเที่ยง (Reliability) กล่าวคือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วมาทดลองเก็บตัวอย่างจากประชากรจังหวัดนครศรีธรรมราช ในอำเภอขนอม จำนวน 20 ตัวอย่าง และอำเภอสิชล จำนวน 20 ตัวอย่าง รวม 40 ตัวอย่าง ซึ่งมีได้ตกเป็นตัวอย่างประชากรการวิจัยครั้งนี้ จากนั้นนำตัวอย่างที่ทดลองเก็บจำนวน 40 ตัวอย่างมาประมวลผลเพื่อหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ความเที่ยงที่ได้โดยวิธีนี้เป็นารวัดความสอดคล้องภายใน

ของครอนบาช (Cronbach) ผู้พัฒนาสูตรนี้สำหรับหาสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงที่ต้องการประเมินผลตามสเกล (ประคอง กรรณสูตร, 2542 : 45-46) ผลปรากฏว่าเมื่อทำการทดสอบค่าความเที่ยงของเครื่องมือได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9474

การเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามจำนวน 1,200 ตัวอย่าง จากประชากรหลากหลายอาชีพแยกเป็นเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจังหวัดชุมพร 400 ตัวอย่าง เก็บข้อมูลเชิงปริมาณจังหวัดระนอง 400 ตัวอย่าง เก็บข้อมูลเชิงปริมาณจังหวัดสุราษฎร์ธานี 400 ตัวอย่าง และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยแบบสัมภาษณ์จำนวน 90 ตัวอย่าง จากประชากรตัวอย่างหลากหลายอาชีพ แยกเป็นเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจังหวัดชุมพร 30 ตัวอย่าง เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจังหวัดระนอง 30 ตัวอย่าง และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจังหวัดสุราษฎร์ธานี 30 ตัวอย่าง โดยสามารถแสดงให้เห็นเข้าใจได้มากขึ้นถึงการเก็บตัวอย่างจากประชากรตัวอย่างทั้งหมดดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงจังหวัด จำนวนประชากร การสุ่มอำเภอ/กิ่งอำเภอ การสุ่มตำบล การสุ่มหมู่บ้าน

จังหวัด	จำนวนประชากร	จำนวนอำเภอที่สุ่ม	จำนวนตำบลที่สุ่ม	จำนวนหมู่บ้านที่สุ่ม	เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ	เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ
1. ชุมพร	481,298 คน	6 อำเภอ	12 ตำบล	12 หมู่บ้าน	400 ตัวอย่าง	30 ตัวอย่าง
2. ระนอง	180,787 คน	4 อำเภอ	8 ตำบล	8 หมู่บ้าน	400 ตัวอย่าง	30 ตัวอย่าง
3. สุราษฎร์ธานี	970,424 คน	15 อำเภอ	30 ตำบล	30 หมู่บ้าน	400 ตัวอย่าง	30 ตัวอย่าง
รวม	1,632,509 คน	25 อำเภอ	50 ตำบล	50 หมู่บ้าน	1,200ตัวอย่าง	90 ตัวอย่าง

- ที่มา :
- (1) จำนวนประชากร จำนวนอำเภอ จำนวนตำบลและจำนวนหมู่บ้านของกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ใช้ฐานข้อมูลของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550
 - (2) จังหวัดชุมพรมี 8 อำเภอ สุ่มอำเภอสัดส่วน 3 ใน 4 ของอำเภอที่มีทั้งหมดได้ 6 อำเภอ
 - (3) จังหวัดระนองมี 5 อำเภอ สุ่มอำเภอสัดส่วน 3 ใน 4 ของอำเภอที่มีทั้งหมดได้ 4 อำเภอ
 - (4) จังหวัดสุราษฎร์ธานีมี 18 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ สุ่มอำเภอสัดส่วน 3 ใน 4 ของอำเภอที่มีทั้งหมดได้ 15 อำเภอ รวมสุ่มอำเภอที่เก็บข้อมูลในกลุ่มจังหวัดทั้งสิ้น 25 อำเภอ
 - (5) อำเภอที่สุ่มได้ของแต่ละจังหวัด ทำการสุ่มตำบล โดย 1 อำเภอต่อ 2 ตำบล ดังนั้นจังหวัดชุมพรสุ่มตำบลได้ 12 ตำบล จังหวัดระนองสุ่มได้ 8 ตำบล และจังหวัดสุราษฎร์ธานีสุ่มได้ 30 ตำบล รวมกลุ่มจังหวัดสุ่มตำบลได้ 50 ตำบล
 - (6) ตำบลที่สุ่มได้ของแต่ละอำเภอในแต่ละจังหวัด ทำการสุ่มหมู่บ้าน โดย 1 ตำบลต่อ 1 หมู่บ้าน ดังนั้น จังหวัดชุมพรสุ่มได้ 12 หมู่บ้าน จังหวัดระนองสุ่มได้ 8 หมู่บ้านและจังหวัดสุราษฎร์ธานีสุ่มได้ 30 หมู่บ้าน รวมกลุ่มจังหวัดสุ่มตำบลได้ 50 หมู่บ้าน
 - (7) การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม ใช้จำนวนประชากรของแต่ละจังหวัดเป็นฐานแล้วคำนวณหาขนาดของประชากรตัวอย่างด้วยสูตรทาโร่ ยามาเน่ ดังนั้น เก็บข้อมูลเชิงปริมาณจังหวัดละ 400 ตัวอย่าง รวม 1,200 ตัวอย่าง
 - (8) การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยแบบสัมภาษณ์ เก็บจังหวัดละ 30 ตัวอย่าง รวมกลุ่มจังหวัดเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ 90 ตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา การนับถือศาสนา อาชีพ สถานภาพการสมรส ระดับรายได้ ขนาดครอบครัว ขนาดการถือครองที่ดิน ตำแหน่งหน้าที่ทางสังคมและภูมิฐานะ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยสถิติ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ระดับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ในมิติ 5 ด้าน ประกอบด้วยมิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มิติด้านเทคโนโลยีและมิติด้านจิตใจ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่ม

จังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี โดยทำการเปรียบเทียบสองจังหวัดระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดระนอง จังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนองกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี และทำการเปรียบเทียบสามจังหวัดระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการเปรียบเทียบระหว่างสองจังหวัดใช้สถิติ T-Test ส่วนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทั้งสามจังหวัดหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of Variance – ANOVA) ทดสอบด้วยอัตราส่วน F-Test โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ใช้วิธีของทูเก้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มเท่ากัน

4. การวิเคราะห์ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของประชากรตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ทำการทดสอบความสัมพันธ์ดังกล่าวตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ด้วยค่าไคสแควร์

5. การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานีในมิติ 5 ด้าน พร้อมแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง ทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพลักษณะพรรณนา

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยมีดังนี้

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่างกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.25 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 44.75 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ร้อยละ 23.58 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 92.83 เป็นโสด ร้อยละ 54.67 มีจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู 3-4 คน ร้อยละ 51.50 ประกอบอาชีพนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 23.01 พนักงานลูกจ้าง ร้อยละ 17.48 เกษตรกรรม ร้อยละ 15.76 ระดับรายได้รวมเฉลี่ยเดือนละ 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 25.33 มีขนาดการถือครองที่ดินมากกว่า 5 ไร่ ร้อยละ 30.80 ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ร้อยละ 47.25 เป็นคนในพื้นที่โดยกำเนิด ร้อยละ 65.50 และไม่ได้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ร้อยละ 82.92

2. ระดับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานีในมิติ 5 ด้าน ประกอบด้วย มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มิติด้านเทคโนโลยีและมิติด้านจิตใจ ผลการศึกษาพบว่า

2.1 ในภาพรวมกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี มีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

มาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดในมิติ ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 สามารถแยกให้เห็นภาพย่อยรายมิติทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

2.2 มิติด้านเศรษฐกิจ กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี มีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.49 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69

2.3 มิติด้านสังคม กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี มีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณจังหวัดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.79 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66

2.4 มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี มีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.56 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73

2.5 มิติด้านเทคโนโลยี กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี มีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.44 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

2.6 มิติด้านจิตใจ กลุ่มจังหวัดจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี มีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.82 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71

3. เปรียบเทียบการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ในมิติ 5 ด้าน และภาพรวม ผลการศึกษาพบว่า

3.1 ผลเปรียบเทียบในภาพรวมทั้ง 5 มิติพบว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือจังหวัดชุมพรมีการนำแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจ บริเวณ กลุ่มจังหวัดมากกว่าจังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่จังหวัดระนองมีการนำมาประยุกต์ใช้มากกว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2 ผลเปรียบเทียบมิติด้านเศรษฐกิจ พบว่า จังหวัดชุมพรมีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด มากกว่าจังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่ จังหวัดระนองมีการนำมาประยุกต์ใช้มากกว่าจังหวัด สุราษฎร์ธานี

3.3 ผลเปรียบเทียบมิติด้านสังคม พบว่า จังหวัดชุมพรมีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดมากกว่า จังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่จังหวัด ระนองมีการนำมาประยุกต์ใช้มากกว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.4 ผลเปรียบเทียบมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า จังหวัดชุมพรมีการนำแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณ กลุ่มจังหวัดมากกว่าจังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่จังหวัดระนองมีการนำมาประยุกต์ใช้มากกว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.5 ผลเปรียบเทียบมิติด้านเทคโนโลยี พบว่า จังหวัดชุมพรมีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดมากกว่า จังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่จังหวัด ระนองมีการนำมาประยุกต์ใช้มากกว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.6 ผลเปรียบเทียบมิติด้านจิตใจ พบว่า จังหวัดชุมพรมีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด

มากกว่าจังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่ จังหวัดระนองมีการนำมาประยุกต์ใช้มากกว่าจังหวัด สุราษฎร์ธานี

สรุปจังหวัดชุมพรนำแนว เศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอยู่ใน อันดับหนึ่ง รองลงมาคือจังหวัดระนองและจังหวัด สุราษฎร์ธานี ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐานคุณลักษณะส่วนบุคคล ทั่วไปของประชากรตัวอย่างกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานีที่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณ กลุ่มจังหวัด ผลการทดสอบพบว่า อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรสและการประกอบอาชีพ มีความ สัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจ ส่วนเพศ การนับถือ ศาสนา จำนวนบุคคลในครอบครัว ระดับรายได้ การ ถือครองที่ดิน ภูมิลำเนาและตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจ พอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่ม จังหวัดดังกล่าว

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า ระดับการนำแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณ กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานีมีการนำมา ประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาตามมิติจะ เห็นได้ว่า มิติด้านเทคโนโลยีและมิติด้านเศรษฐกิจยังมึ การนำมาประยุกต์ใช้อยู่ในระดับปานกลาง จึงควรกระตุ้น และรณรงค์ในสองมิตินี้ให้มากขึ้น

2. จังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรไป ศึกษาดูงานหรือเชิญวิทยากรจากจังหวัดชุมพรมาให้ความรู้ ความเข้าใจ เทคนิควิธีการปฏิบัติเพื่อทั้งสองจังหวัดจะได้

นำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ได้มากขึ้นกว่าเดิม

3. มิติด้านเทคโนโลยี จากการศึกษาพบว่า ได้รับการประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้ายสุด จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยเน้นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณภาพสูง แต่มีราคาต่ำ พร้อมหาวิธีเผยแพร่ผลการคิดค้นดังกล่าวแก่กลุ่มจังหวัด

4. ควรมีการศึกษาต่อไปว่า เพราะเหตุใด ตัวแปรด้านเพศ การนับถือศาสนา จำนวนบุคคลในครอบครัว ระดับรายได้ การถือครองที่ดิน ภูมิถิ่นและ การดำรงตำแหน่งทางสังคม จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม

5. การวิจัยครั้งต่อไปควรขยายผลให้ครอบคลุมกลุ่มจังหวัดทั้งหมดของภาคใต้และภาคอื่นๆ ของประเทศไทย พร้อมเปรียบเทียบการนำมาประยุกต์ใช้

6. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเฉพาะประเด็นในเชิงลึก โดยแยกออกเป็นมิติ ในแต่ละโครงการวิจัย ประกอบด้วย มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มิติด้านจิตใจ มิติด้านสังคม มิติด้านเศรษฐกิจ และมิติด้านเทคโนโลยี

7. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาว่า แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับเศรษฐกิจทุกสาขามากน้อยเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจการค้าชายแดน ปัญหาโลกร้อน เศรษฐกิจพลังงาน เศรษฐกิจอาหารและเศรษฐกิจการขนส่ง เป็นต้น

8. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาใน 5 มิติ ในครอบคลุมทุกสาขาเศรษฐกิจของประเทศและแยกศึกษาทั้งในชนบท นอกเขตเมืองและในเขตเมือง

9. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาว่าทำอย่างไรคนไทยจึงจะพร้อมใจการนำเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจกันอย่างจริงจัง

เอกสารอ้างอิง

จรัส หอมเทียนทอง. 2549. เมื่อฟ้าโอบและดินอุ้มขอตตามรอยบาทพ่อที่พอเพียง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงดาว.

ทศมนพร พุทจันทร. 2547. ความคิดเห็นในการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธนภณ สมหวัง. 2548. เศรษฐกิจพอเพียงรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

นพพร เมธีอนันต์กุล. 2549. การนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ์. 2549. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา.

ประคอง กรรณสูต. 2542. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ลิลา ผาดโรสงชัยพานิช. 2549. **การเปลี่ยนแปลงประชากรกับเศรษฐกิจพอเพียงกรณีจังหวัดเชียงใหม่**. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิทยากร เชียงกุล. 2548. **เศรษฐกิจไทยปัญหาและทางแก้**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สายธาร.
- ศศิพรรณ บัวทรัพย์. 2547. **ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมพร เทพสิทธิ์า. 2549. **ดวงประทีปจากพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์สวย จำกัด.
- สมพร เทพสิทธิ์า. 2548. **เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- สายน้ำผึ้ง รัตนงาม. 2547. **ความคิดเห็นในการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา สมาชิกเสถียรธรรมสถาน**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ลิน พันธุ์พินิจ. 2547. **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท จูนพับลิชชิ่ง จำกัด.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. 2549. **ใต้เบื้องพระยุคลบาท**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. 2548. **หลักการทำตามรอยพระยุคลบาท**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ด้านสุทธาการพิมพ์.
- สุเมธ เหลืองศิริมงคล. 2550. **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดและการนำไปประยุกต์ใช้**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุรศักดิ์ อมรรัตน์ศักดิ์. 2550. **เทคนิคทางสถิติเพื่อการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- อภิชัย พันธเสน. 2544. **พุทธเศรษฐศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- อภิชัย พันธเสน. 2549. **สังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อภิชัย พันธเสนและคณะ. 2546. **การประยุกต์พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงกับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อุดมพร อมรธรรม. 2549. **ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพระเจ้าอยู่หัว**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงดาว.
- เอกฉัตร ลีริสรรรานันต์. 2549. **ทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจไทยจากความอัตถัักษณ์ทางเศรษฐกิจของภาคใต้**. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Breilkreuz S. Rhonda. 2005. **The Self – Sufficiency trap : A Critical feminist inquiry into welfare to work policies and the experiences of Alberta families in poverty**. Canada : University of Alberta.

อาธิ ครูศากยวงศ์/การนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจ

Reeves E. Alana. 2006. **Self sufficiency outcomes of former recipients of Temporary Assistance for needy families (TANF) in rural Illinois.** United State of America.

Sohn Jooyoung. 2006. **Reaching self sufficiency : A life course perspective.** United State of America :
Lowa State University.

Taro Yamane. 1967. **Statistics : An Introductory Analysis.** New York : Happer and Row.